

ACC. N:R M. 11923:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf. 79.

Någon kombination jordbruk-fiske har knappast förekommit inom kommunen.

Marken i fiskeläget äges av fiskarna, som äga var sina tomter.

Fiskeläget är uppbyggt på den gamla ljungheden och tomterna ha in-
xköptx köpts av bönder som ägde denna ljungmark som utmarksskif-
te till sina hemman.

Bebygelsen på fiskeläget lärs inte vara äldre än ett stycke in på
adertonhundratalet, enligt vad jag erfariit fanns ingen bebyggelse
då enskifte verkställdes på ljungmarken 1817-1819.

Enligt gamla köpebrev ,som jag sett i flera fall, var det vanliga
tompriset 12 kronor. Tomternas areal angavs högst svävande och
några lagfartshandlingar förekom naturligtvis inte.

För 45-50 år sedan hade vi en skollärare som förmådde bönderna
som ägde de hemman från vilka tomterna sålts och fiskarna som
ägde stugorna att ordna äganderättsförhållandena. Han kartlade
tomtområdet och alla nöjde sig med de arealer han tillade dem
och hemmansägarna utfärdade nya köp varigenom lagfart kunde

ACC. N:o M. 11923:2.

2
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

vinnas utan särskild ersättning. Skolläraren i fråga hette Lundh,
han blev betydligt över 90 år gammal och dog för några år sedan.

Några fiskarstugor ha ej förekommit på några öar eller holmar då
varken öar eller holmar förekommer vid denna kust.

Några andra odlingar än på den egna tomten förekommo knappast. Där
odlade man i allmänhet potatis och lite råg.

Eftersom fiskeläget ~~är~~ ligger på den ägstra delen av den gamla ljung-
heden, som ju översvämmats av flygsanden under sexton och sjutton-
hundratalet har man, innan marken kunnat odlas "vänt" den d.v.s.

man har tagit upp ~~av~~ den gamla myllan och lagt ovanpå sanden. Ofta
uppgick sandlagret till inemot en meter.

Innan ljungen planterats med skog var det allmänt att man höll någ-
ra får hos varje fiskare. De betade då på ljungheden den mesta ti-
den av året. Det förekom också att fiskare tog emot får från andra
håll på bete och hade då av sina barn att driva fåren runt på heden
hela dagarna. Det kunde vara rätt stora fårflockar som en fiskare

hade på bete trots att han själv bara ägde några kappland.

Ljungheden hade man visserligen skifftat på kartan 1819 men i praktiken var det en gemensam utmark för byarna, Reng, Kämpinge, Stora Hammar och Lilla Hammar. Den betraktades allmänt som ingenmansland och det förekom inte att man betalade någon ersättning för rätten att beta ~~mix~~ där.

I de äldre fiskarestugorna var det allmänt att ena hälften av huset utgjorde fähus, i huvudsak för fåren men oftast hade man också där plats till en gris och några höns.